

Humo's comebackhoekje: MAXON BLEWITT

Rootsy rock, afwisselend dromerig en pittig: ziedaar het recept waarmee zanger en gitarist Bjorn Eriksson zijn band Maxon Blewitt nieuw leven inblaast. 'June '81', hun derde plaat, volgt bijna zes jaar na de voorganger 'When the Moon Winks', maar het voelt alsof ze nooit zijn weggeweest.

HUMO Zijn de titel van de plaat en de hoesfoto – een wazig kiekje van een naakte vrouw – aan elkaar gelinkt?

Bjorn Eriksson «Ja. Vroeger kon ik geen teksten schrijven zonder te smachten naar een onbereikbare liefde – of zonder anderszins in de miserie te zitten. Maar nu ik een vriendin heb en niets meer onbereikbaar is, moet ik mijn inspiratie elders zoeken: in het verleden. Als kind van vijf, zes vond ik eens een foto van een naakte vrouw. Die intrigeerde me, ook omdat de enige informatie die erop stond een datum was: 'Juni '81'. Blijkbaar ben je als jong kind al sterk met seksualiteit bezig: ik herinner me dat ik op mijn vierde al knalrood werd als ik een knappe vrouw zag (lacht).

»Op die hoes zie je niet de originele foto – die heb ik niet meer – maar een foto die ik via eBay gevonden heb bij een Oekraïense fotograaf, en die me aan het origineel

'DE GOESTING IS ER WEER'

U DRAAIT, WIJ VRAGEN: DIAMANDA GALÁS

Ooit schijnt ze een onfortuinlijke reporter met huid en haar te hebben opgepeuzeld, waarna ze van de overgebleven botten enkele leuke hangers en een vogelkooi maakte: Diamanda Galás, de Amerikaanse zangeres-pianiste-ijskoningin die zich al sinds het begin van haar drie decennia omspannende carrière het epitheton 'bruid van Satan' laat welgevalen. Of ze een beetje zin heeft om zondag op de derde editie van Sinner's Day in Hasselt op te treden, vroegen we met ritmisch knikkende knieën.

Diamanda Galás (blijkbaar in een goeie bui) «Heel zeker, ja. Ik kijk er ook naar uit om Patti Smith live mee te maken. Tot nu toe heb ik haar alleen eens één keer op tv gezien, en ze was great. Great!»

HUMO Wat vindt u nog zoal great, qua muziek?

Galás «Rotting Christ, een Griekse

band waar ik vorig jaar mee heb samengewerkt (Galás is van Griekse komaf, red.). Black metal wordt het genoemd, maar als ik het woord 'metal' hoor, begin ik spontaan over te geven. Het is geen metal; het is gewoon goeie muziek.

»Verder houd ik ook van Tasos Bugas, een Griekse entertainer die skiladika maakt, 'hondenmuziek', omdat de zangstijl op die van blaffende honden lijkt. Je zou 'm moeten zien: hij is klein, heeft platinawit haar, draagt stevast een zonnebril, en alle vrouwen zijn gek op hem. Hij heeft een nummer genaamd 'Pare mou mia pipa na kopsu to tsigaro', wat betekent: 'Als je wilt dat ik stop met roken, zuig me dan af.' (lacht) *Fucking hilarious!* Hij wordt ook om de haverklap gearresteerd, omdat hij illegale Russische zangers en dansers mee op tournee neemt. De fans leggen dan altijd geld samen

om 'm op borg vrij te krijgen.»

HUMO Wat is uw favoriete plaat aller tijden?

Galás «'Science Fiction' van Or-

nette Coleman. Ken je die plaat?»

HUMO Nee, eerlijk gezegd.

Galás «Oh man, dan mis je iets.

Het mooiste nummer vind ik nog

BLEWITT

herinnerde.» **HUMO Je deelt de credit voor de songteksten met de Antwerpse Amerikaan Jon Birdsong. Wat was zijn inbreng precies?**

Eriksson «Jon is een goede vriend. Hij hield van de demo's, maar had opmerkingen bij sommige teksten. Ik heb hem om suggesties gevraagd, onze ideeën samengelegd en ben zo opnieuw begonnen te schrijven. Maar ik had wel het laatste woord – het geheel moest wel *juist* aanvoelen voor mij.»

HUMO Is 'Thanks But No Thanks for the Music' een knipoog naar 'Thank You for the Music' van ABBA?

Eriksson «De song niet, de titel wel: ABBA is één van mijn oudste muzikale herinneringen, en als kind vond ik dat donkere muziek. Ze staan bekend om hun happy discodeuntjes, maar ik associeer ze vooral met melancholische liedjes zoals 'The Winner Takes It All'.»

HUMO Zijn er nog mensen die denken dat Maxon Blewitt een mens is in plaats van een band?

Eriksson «Ja, maar de bezoekers van onze concerten weten meestal al wel wat ze mogen verwachten.

»We hebben destijds voor een persoonsnaam gekozen omdat

een nieuwe groep als een kind is dat geboren wordt. En Maxon is een verwijzing naar Maxon Crumb, de broer van striptekenaar Robert.»

HUMO Tot slot: waarom heeft 'June '81' zo lang op zich laten wachten?

Eriksson «Omdat ik niet meer goed in mijn vel zat als frontman, omdat optreden een corvee was geworden, en omdat ik andere dingen wilde doen: met mijn vriendin Nathalie (Delcroix van Laïs, red.) heb ik The Partchez opgericht, waarmee ik teruggreep naar mijn country- en bluegrasswortels. Maar eerder dit jaar was de goesting er weer. Op mijn eentje ben ik aan nieuwe nummers begonnen, en na een tijd is Alain Rylant, onze drummer en mijn beste vriend, naar België teruggekeerd – hij heeft een paar jaar in Berlijn gewoond heeft.

»En voor je 't vraagt: de volgende plaat zal géén vijf jaar op zich laten wachten. Beloofd!» (cv)

Maxon Blewitt speelt op donderdag 27 oktober in de Novonov in Hoboken, op vrijdag 28 oktober in de AB Club in Brussel en op dinsdag 8 november in de Charlatan in Gent.

GALÁS

'All My Life', dat wordt gezongen door de Indiase popzangeres Asha Putli. Haar stem zweeft over de muziek van Ornette.»

HUMO Is er ook muziek die u haat?

Galás «Muziek die ik haat? Bijna alle muziek die ik hoor, haat ik. Op tv, op de radio, in de shopping mall: overal komt je van die verachtelijke plastic rotzooi toegewaaid. R&B, of hoe heet het.»

HUMO Zo'n Rihanna valt toch nog best mee?

Galás (als door een wesp gestoken) «Wéúúrgh! Ááárg! Bwéúúrk! Rihanna, dat is het laagste van het laagste! De bodem van de beerput! Iemand zou een spade ter hand moeten nemen en haar uit haar lijden moeten verlossen. Zo zie ik dat.»

HUMO Ik verontschuldig me bij voorbaat, maar mijn laatste vraag

is nogal silly.

Galás «Ik zal je je laten verontschuldigen, vriend. Maar laat maar horen.»

HUMO Wat zingt de bruid van Satan onder de douche?

Galás «Niets. Maar in mijn hoofd hoor ik stevast de fucking soundtrack van 'Psycho'. Die snerpende violen, weet je wel, in die scène waarin dat meisje met een mes wordt afgemaakt. Bernard Herrmann is de componist: die vent heeft mijn doucheplezier voor eeuwig vergald.»

HUMO Verleden week sprak ik iemand die graag Rihanna mag horen wanneer-ie onder de douche staat.

Galás «Oké, ik geef toe: dat is nog erger.» (nj)

Sinner's Day, zondag 30 oktober in de Ethias Arena in Hasselt. Info en tickets: sinner'sday.com

NICO DIJKSHOORN

KERKMUZIEK

Twee weken geleden bezocht ik in een Amsterdamse kerk 'The Revival Tour'. Een gezelschap mannen met akoestische gitaren, soms begeleid door contrabas en viool. Eén van die mannen was Brian Fallon, de zanger/gitarist van The Gaslight Anthem. Brian Fallon redde de avond.

Terwijl andere artiesten, zoals Chuck Ragan (ooit puntige liedjes spelend met zijn band Hot Water Music), het de hele avond zochten in kampvuurgrepen en luid gebel over vriendschap vlak onder een Jezusbeeld, kreeg Brian Fallon met twee gezongen woorden de kerk muisstil. Eindelijk iemand met een liedje en eindelijk iemand die zachtjes durfde te zingen. Over de liefde, over gemiste kansen en over pijn.

Fallon had me goed te pakken daar in die kerk. Een prestatie op zich, want normaal gesproken zakt de dood langzaam in mijn buik als ik een kerk bezoek. Ik ben iemand die per ongeluk een glas stukbijt als iemand het woord 'kerk' gebruikt.

Brian had nogal wat op mij te veroveren. Ik kende de teksten die hij voor The Gaslight Anthem schreef. Bruce Springsteen voor gehandicapten. Net te ronkend en met een te woest kloppend hart in zijn getatoeëerde borstkas bezong hij de stokpaardjes van Opa Bruce. Auto's, gitaren, koffie met gebakken ei, de verloren jeugd die sleutelend aan brommers werd doorgebracht. Ik wist het inmiddels wel.

De gezwollen Springsteen-retoriek, op een zeker moment begint die je tegen te staan. Alweer een meisje met een heart like an engi-

ne. Alweer een stad waar je met een meisje achter op je motor uit weg wilt rijden. Het bekende werk. Dolblij was ik daarom met het liedje van Prefab Sprout, 'Cars and Girls', waarin zanger Paddy McAloon Bruce Springsteen liefdevol toezingt. Geniale zinnen zitten er in het liedje. 'Brucie dreams life's a highway', begint het meteen al, en in het refrein zingt hij 'Look at us now, quit driving, some things hurt more, much more than cars and girls'.

Brian Fallon zat daar in The Gaslight Anthem gevaarlijk dicht tegenaan. Maar het is hem vergeven. Zijn soloproject onder de naam The Horrible Crowes is prachtig. 'Elsie' heet de plaat. Nee, niet vernoemd naar een vrouwelijke automonteur met eyes like rearview mirrors. Brian Fallon is zijn Elsie kwijt, en als hij over haar zingt vergeet hij de auto's. Brian Fallon zit precies aan de goede kant van de lijn. Zijn stem ontroert. De liedjes ontroeren. Er komt geen druppel benzine aan te pas. Een prachtplaat.

